

## INNEN- ONNAN

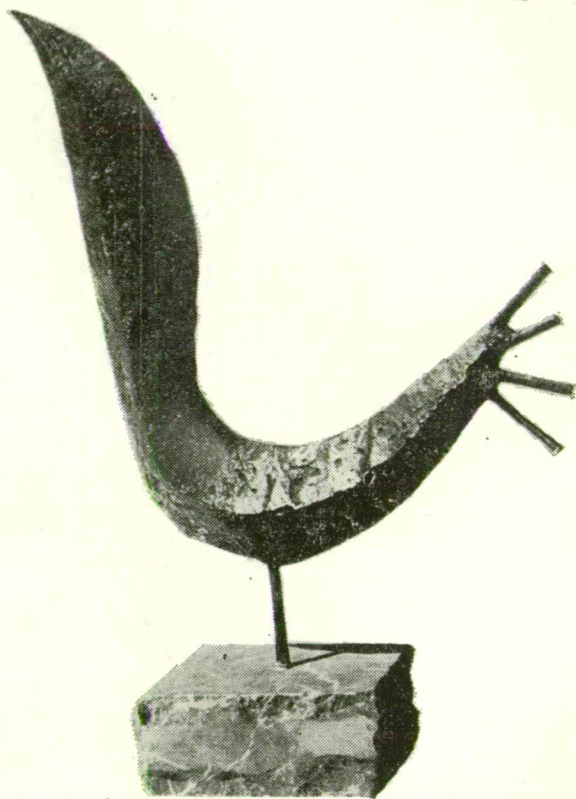
Petőfi-kultusz, napjaink művelődésforradalmi értelmében nem volt, nem is lehetett... Avagy Petőfi-kultusznak lehet nevezhető, hogy kisiparosból elképzeltetelen az operettbe plántált János vitéz édes dallamai nélkül? Valóban: ő kapta a legtöbb szobrot a Petőfi tereken. Ő vezet abban is, hogy a legtöbb szobrot döntötték le. A történelem groteszk firtoraként: együtt a Mária Teréziával. Hazai munkásmozgalmunk a zászlai közvé emelte s a felszabadulás utáni években példaszzerű kezdeményezéseknek lehettünk tanúi és részesei. Oda kell most visszanyúlnunk, ahol a segesvári Petőfi-múzeum terve csírájában rekedt; ahol irodalomtörténetünk megírása elhalasztott; ahol a népszerű, olcsó Petőfi-kiadványok hiányában Emich Gusztáv bizományára szorult az olvasó." Azt, hogy a romániai munkásmozgalom kulturális eszmélésében Petőfinek nagy szerep jutott, Nagy István vallomása és a Józsa János adatközlése bizonyítja; az utóbbi a román munkásságtóban követi Petőfi nyomát, melyet már a kezdet kezdetén fölülhetünk, szinte a mozgalom forrásainál: 1895-ben; Petőfit ebben a sajtóban nem kisebb személyiség népszerűsítette, mint Dobrogeanu-Gherea, a román kritika és esztétika jelese, fordítója meg Alexandru Toma volt, aki a legforradalmibb verseket ültette át románra. Az emlékszám egyik legérdekesebb része a román-magyar kapcsolatok vizsgálata Petőfi költészetén keresztül. Az első fordítás 1865-ben készült, s ettől kezdve több hullámban jelentek a Petőfi-fordítók, akik egyúttal a román irodalomnak is kiváló művelői voltak. (Stefan Octavian Iosif, Octavian Goga, Axente Bancu, M. I. Pricopie, A. P. Todor, akinek asztalán ma már ott van kéziratban a teljes Petőfi-életmű fordítása ill. Eugen Jebeleanu, aki 1930-ban, 19 éves korában bátran idézte Petőfi forradalmi példáját és aki Petőfi és számos magyar költő ihletett tolmácsolója ma is, Mihai Beniuc, akinek nem kell keresnie az alkalmat, hogy évfordulónkon tegyen hitet a magyar irodalom szeretetéről, hiszen fordítói munkájával nap mint nap bizonyítja szenvedélyét; ma már 366 Petőfi-vers 640 román fordítása olvasható.)

## KRÓNIKA

**SZABÓ ERZSÉBET ÉS PERCZ JÁNOS KIÁLLÍTÁSA.** Az Unnepi Hetek alatt évek óta egy-egy jeles iparművész kiállítását köszönhetjük a Képcsarnokban: két évvel ezelőtt Kis Roóz Iionát, tavaly Gorka Líviát. Az idén az üveg és a vas művésze találkozott: L. Szabó Erzsébet és Percz János, s a június 18-1 megnyitón a bemutatást Hofgesang Péter, a Hazafias Népfront városi titkára vállalta.

Szabó Erzsébet nevét finom készletei, különböző formájú vázái tették ismertté. A forma és a szín művésze, a vázák között karcún a magasba nyúlók mellett ott sorakoznak a lapos, kerek, négyszögletes formájúak, s mindez a legszébb színekben: a fehér, a sárga, a kék, a lila sokszínű árnyalatában, s ezüstlemezek emelik ki még inkább a színek szépségét. A dísz tárgyak mellett sorakoznak a használati tárgyak, a készletek és lámpák, a Munkácsy-díjas művész összesen 129 alkotása.

Az áttetsző, törékeny anyag mellett Percz János „tűzből és vasból” készített tárgyai láthatók. Percz munkásságát a gyűrűktől és karkötőktől a monumentális alkotásokig (debreceni pályaudvar kultúrváróterme, a lágymányosi lakótelep



PERCZ JÁNOS ALKOTÁSA

óvodája, a miskolci SZOT-székház ebédlőjének legkülönbözőbb vörös- és sárgaréz lemezdomborításai és kovacsoltvas kompozíciói) igen sokféle mű jelzi. Sokoldalú művészlől ad képet a mostani szegedi kiállítás is. A tárlókban tük, karkötők medáliák sorakoznak, mellettük a falon és a földön gyertya- és virágtartók, faliképek és egy szép tételválasztó. Alkotásai témája leggyakrabban az ember (ikerlány gyertyatartóval, álló házaspár, sorbanálló nők, tárkarú nőalak), a madarak (hosszú álló madár, ülő madár, rakéta madár, gombszemű kakas, gunnyasztó madár), s mintegy az élet jelképeként a nap (mozaikos vas nap, koszorús nap, szent nap). Figurái leegyszerűsítettek, visszatérés az emberhez, az alap-